

Nr 862

Av herr Nilsson i Svalöv m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 95, angående reglering av priserna på vissa jordbruksprodukter, m. m.

(Lika lydande med motion nr 734 i Första kammaren)

I det stöd som lämnas prisbildningen å vissa jordbruksprodukter ingår bl. a. införselavgifter, som av kontrolltekniska skäl även uttages å varor som kommer till användning enbart för industriell och teknisk produktion och som sålunda inte har med vår jordbruksreglering att skaffa. Så uttages införselavgifter på praktiskt taget alla animaliska och vegetabiliska oljor, som importeras, men gottgörelse för fördyringen av fettvarorna utgår sedan till inhemska fabrikanter av olika tekniska produkter. Till skydd för odlingen av fabrikspotatis uttages införselavgifter för olika slag av stärkelseprodukter. Jordbruksnämnden äger enligt nu gällande bestämmelser medge företag som idkar handel med, bearbetar eller förbrukar stärkelsevaror restitution av erlagd införselavgift vid export och i vissa fall även för de införselavgifter som erlagts för majsstärkelse och som använts för teknisk fabrikation och där den färdiga produkten använts även inom landet. Så får enligt förslag av vederbörande departementschef i Kungl. Maj:ts proposition nr 76 till 1961 års riksdag wellpappfabriker bl. a. möjligheter att erhålla restitution dels av införsel- och kompensationsavgifter för sådana på basis av majsstärkelse framställda, importerade stärkelsepreparat, som wellpaptillverkare använder i sin fabrikation av wellpapp, dels av införselavgifter för majsstärkelse, som ingår i dylika inom landet tillverkade preparat, vilka av wellpaptillverkare användes vid fabrikationen av wellpapp.

Inom landet tillverkas gipsplattor, som utgör ett viktigt material vid olika slag av byggnation. Tillverkningen innebär bl. a. att en gipsskiva limmas vid en kartongskiva. Det har fastslagits att vid denna limning de på potatisstärkelse framställda produkterna ger för låg effekt, varför man av tekniska skäl tvingats övergå till stärkelseprodukter på basis av majsstärkelse, vilka produkter alltså icke lämpligen kan ersättas med inhemsk vara. Följden har blivit att den svenska industri som tidigare levererat stärkelseprodukter på basis av potatisstärkelse för limning av gipsplattor förlorat denna marknad. Det rör sig här f. n. om ca 700 ton per år och beräknas år 1967 ha stigit till ca 1 000 ton per år, en siffra som ytterligare stiger, om fabrikationen av gipsplattor i Kvarntorp kommer i gång.

Vid import av majsstärkelse, vilken räknas som jordbruksprodukt, utgår f. n. en införselavgift av 88,1 öre per kg. Importerar däremot fabrikanterna

av gipsplattor en färdigprodukt — som är en industrivara — tillredd av majsstärkelse, utgår endast en importavgift av 16,25 öre per kg stärkelse. Denna avgift kommer att sjunka och beräknas helt eller till huvudsaklig del ha bortfallit år 1967. Eftersom avgifterna vid import av råvaror med 71,85 öre per kilo överstiger avgifterna vid import av den förädlade produkten och då den förädlade produkten kostar 75—80 öre per kg exkl. avgifter, kan förädlingsproceduren icke ske inom landet.

Det torde därför vara av stor vikt att våra svenska tillverkare av stärkelse-derivat beredes möjligheter att, genom restitution av införselavgiften på majsstärkelse, kunna framställa ett för gipsplattetillverkningen i prishänseende konkurrerande derivat. Så länge den svenska stärkelseindustrin genom potatisstärkelse inte fått fram en för gipsplattetillverkningen fullgod produkt, synes oss önskvärt att sådana bestämmelser införes som medger *dels* restitution av införselavgifter för sådana på basis av majsstärkelse framställda, importerade stärkelsepreparat, som begagnas för fabrikation av gipsplattor, *dels ock* restitution av införselavgifter och kompensationsavgifter för majsstärkelse, som ingår i dylika inom landet tillverkade preparat, vilka begagnas vid fabrikation av gipsplattor.

Den ovan föreslagna restitutionen skulle icke åstadkomma en minskad efterfrågan på potatisstärkelse enär denna, som tidigare framhållits, icke tekniskt kan komma i fråga vid gipsplattetillverkningen.

För den svenska potatisstärkelseindustrin borde det vara önskvärt att gipsplattfabrikerna övergår till derivat tillverkat av potatisstärkelse. För att nå detta mål torde det vara av vikt att majsstärkelse ekonomiskt kan införas så att de svenska derivatfabrikerna och gipsplattetillverkarna genom det naturliga samarbete som existerar mellan leverantör och kund kan få tillfälle att utföra forskning och försök i större skala inom detta område. Det förslag vi här framför anser vi inte böra tillämpas längre tid än tills det i marknaden finns tillgänglig en produkt av potatisstärkelse, som är likvärdig med motsvarande produkt av majsstärkelse.

Under åberopande av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 95 hos Kungl. Maj:t anhåller om utfärdande av förordning som medger restitution *dels* av införselavgifter för sådana på basis av majsstärkelse framställda, importerade stärkelsepreparat, som begagnas för fabrikation av gipsskivor, *dels ock* av införselavgifter och kompensationsavgifter för majsstärkelse, som ingår i dylika inom landet tillverkade preparat, vilka begagnas vid fabrikation av gipsplattor.

Stockholm den 21 april 1965

Eric Nilsson
i Svalöv

Sigfrid Löfgren

Bengt Sjönell